

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2018. gada 28. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīva 2011/92/ES – 4. panta 2. un 3. punkts un I–III pielikums – Ietekmes uz vidi novērtējums – Atļauja veikt darbus iekārtā, kas ir paredzēta elektroenerģijas ražošanai no biogāzes, iepriekš nepārbaudot vajadzību veikt ietekmes uz vidi novērtējumu – Atcelšana – Atļaujas legalizācija *a posteriori*, pamatojoties uz jaunām valsts tiesību normām, iepriekš nepārbaudot vajadzību veikt ietekmes uz vidi novērtējumu

Lieta C-117/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu, ko *Tribunale amministrativo regionale per le Marche* (Markes Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 13. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 6. martā, tiesvedībā

Comune di Castellbellino

pret

Regione Marche,

Ministero per i beni e le attività culturali,

Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare,

Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P. F. Rete Elettrica Regionale,

Provincia di Ancona,

piedaloties

Società Agricola 4 C S.S.

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K.G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents) un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerālvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Comune di Castelbellino* vārdā – *A. Lucchetti, avvocato*,
- *Regione Marche* vārdā – *P. De Bellis, avvocato*,
- *Società Agricola 4 C S.S.* vārdā – *M. Misiti, avvocato*,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. Palatiello, avvocato dello Stato*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *G. Gattinara* un *C. Zadra*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV 2012, L 26, 1. lpp.).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Comune di Castelbellino* (Kastelbellino pašvaldība, Itālija) un *Regione Marche* (Markes reģions, Itālija), *Ministero per i beni e le attività culturali* (Kultūras mantojuma un kultūras pasākumu ministrija, Itālija), *Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare* (Vides un sauszemes un jūras teritoriju aizsardzības ministrija, Itālija), *Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P.F. Rete Elettrica Regionale* un *Provincia di Ancona* (Ankonas province, Itālija) par lēmumu, kurā Markes reģions uzskatīja, ka nav jāpārbauda vajadzība *Società Agricola 4 C S.S.* (turpmāk tekstā – “4 C”) projektam, kura mērķis ir palielināt iekārtas jaudu elektroenerģijas ražošanai no biogāzes, veikt ietekmes uz vidi novērtējumu (turpmāk tekstā – “IVN”).

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Direktīvas 2011/92 2. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Dalībvalstis nosaka visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, pirms tiek dota piekrišana, uz tiem projektiem, kuriem var būt būtiska ietekme uz vidi *inter alia* to rakstura, apjoma vai atrašanās vietas dēļ, attiektos prasība par attīstības piekrišanu un novērtējumu attiecībā uz to ietekmi. Minētie projekti ir noteikti 4. pantā.”
- 4 Šīs direktīvas 4. panta 2. un 3. punktā ir precizēts:

“2. Saskaņā ar 2. panta 4. punktu attiecībā uz II pielikumā uzskaitītajiem projektiem dalībvalstis nolemj, vai projekts jānovērtē saskaņā ar 5. līdz 10. pantu. Dalībvalstis nolemj, izmantojot:

 - a) katra gadījuma pārbaudes;
 - vai
 - b) dalībvalsts noteiktos limitus vai kritērijus.

Dalībvalstis var nolemt piemērot gan a), gan b) apakšpunktā minēto kārtību.

3. Kad katra gadījuma pārbaude tiek veikta vai ir noteikti limiti vai kritēriji, kas šim mērķim paredzēti 2. punktā, ņem vērā attiecīgos atlasītos kritērijus, kas paredzēti III pielikumā.”

- 5 Minētās direktīvas I pielikuma “Projekti, kas minēti 4. panta 1. punktā”, 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka šajos projektos ietilpst “termoelektrostacijas un citas iekšdedzes iekārtas ar 300 [megavatu (MW)] vai lielāku siltuma jaudu”.
- 6 Savukārt šīs pašas direktīvas II pielikuma “Projekti, kas minēti 4. panta 2. punktā” 3. punktā ir noteikts, ka šajos projektos ietilpst “rūpnieciskās iekārtas elektrības, tvaiku un karstā ūdens ražošanai (projekti, kas nav iekļauti I pielikumā)”.
- 7 Direktīvas 2011/92 III pielikums “4. panta 3. punktā minētie atlasē kritēriji” ir formulēts šādi:

“1. Projektu īpašības

Projektu īpašības jāapsver, jo īpaši ņemot vērā:

- a) projekta apjomu;
- b) saistību ar citiem projektiem;
- c) dabas resursu izlietošanu;
- d) atkritumu rašanos;
- e) piesārņojumu un traucējumus;
- f) katastrofu riska pakāpi, jo īpaši ņemot vērā izmantojamās vielas vai tehnoloģijas.

2. Projektu atrašanās vieta

Jāņem vērā to ģeogrāfisko apgabalu vides jutīgums, kurus projekti var ietekmēt, jo īpaši ņemot vērā:

- a) pastāvošo zemes izmantošanu;
- b) dabas resursu relatīvo bagātību, kvalitāti un spēju reģenerēties šajā apgabalā;
- c) dabiskās vides absorbcijas spēju, pievēršot īpašu uzmanību šādām zonām:
 - i) mitrzemes;
 - ii) piekrastes zonas;
 - iii) kalnu un mežu zonas;
 - iv) dabas rezervāti un parki;
 - v) teritorijas, kas ir klasificētas vai aizsargātas saskaņā ar dalībvalstu likumiem; īpaši aizsargātās teritorijas, kuras dalībvalstis nozīmējušas saskaņā ar [Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV 2010, L 20, 7. lpp.)] un [Padomes Direktīvu 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206, 7. lpp.)];
 - vi) teritorijas, kurās Savienības tiesību aktos noteiktie vides kvalitātes standarti jau ir pārsniegti;
 - vii) blīvi apdzīvotas teritorijas;
 - viii) ainavas, kas ir nozīmīgas no vēstures, kultūras un arheoloģijas viedokļa.

3. Iespējamās ietekmes pazīmes

Projektu iespējamā nozīmīgā ietekme jāņem vērā saistībā ar kritērijiem, kas paredzēti 1. un 2. punktā, un jo īpaši ņemot vērā:

- a) ietekmes pakāpi (ietekmētās populācijas ģeogrāfiskais apgabals un izmērs);
- b) ietekmes pārrobežu raksturu;
- c) ietekmes svarīgumu un sarežģītību;
- d) ietekmes iespējamību;
- e) ietekmes ilgumu, biežumu un atgriezeniskumu.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 84 C ekspluatē iekārtu elektroenerģijas ražošanai no biogāzes Kastellellino pašvaldībā Markes reģionā (turpmāk tekstā – “attiecīgā iekārta”), kuras nodošanu ekspluatācijā šī pašvaldība atļāva atbilstoši tiesiskajam regulējumam par ainavas aizsardzību.
- 9 Ar 2012. gada 20. jūnija lēmumu Markes reģions atļāva 4 C veikt darbus, kas ir vajadzīgi, lai palielinātu attiecīgās iekārtas jaudu no 249 kilovatiem (kW) uz 999 kW.
- 10 Pamatojoties uz 2012. gada 26. marta *legge Regione Marche n. 3* (Markes reģionālais Likums Nr. 3) (turpmāk tekstā – “Likums Nr. 3/2012”), šī atļauja tika piešķirta, projektam nepiemērojot IVN, ne arī iepriekš pārbaudot vajadzību veikt šādu novērtējumu, jo attiecīgās iekārtas nominālā jauda bija mazāka par šajā likumā paredzēto limitu 1 MW.
- 11 Kastellellino pašvaldība vērsās iesniedzējtiesā – *Tribunale amministrativo regionale per le Marche* (Markes Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) – ar prasību atcelt šo atļauju, atsaucoties uz Direktīvas 2011/92 pārkāpumu.
- 12 2013. gada 22. februārī minētā tiesa noraidīja Kastellellino pašvaldības pieteikumu par pagaidu noregulējumu apturēt apstrīdētās atļaujas darbību.
- 13 Ar 2013. gada 22. maija spriedumu Nr. 93/2013 *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa, Itālija) Likumu Nr. 3/2012 atzina par daļēji nesaderīgu ar Konstitūciju, jo tas neesot saderīgs ar Savienības tiesībām, ņemot vērā, ka šis likums neparedz ņemt vērā visus kritērijus, kas ir noteikti Direktīvas 2011/92 III pielikumā, lai identificētu projektus, kuriem ir piemērojams IVN saskaņā ar šīs direktīvas 4. panta 3. punktu.
- 14 2015. gada 16. aprīlī 4 C vērsās Markes reģionā ar lūgumu nodrošināt attiecīgās iekārtas atbilstību Direktīvā 2011/92 paredzētajām prasībām.
- 15 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka Likuma Nr. 3/2012 noteikumi, kas iepriekš ļāva reģioniem noteikt atšķirīgas maksimālās robežas izņēmumiem no IVN un uz kuriem reģionālās iestādes pamatojās, lai pieņemtu 2012. gada 20. jūnija lēmumu, pēc 2013. gada 22. maija *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) pieņemtā sprieduma Nr. 93/2013 tika atcelti. Tika pieņemti jauni noteikumi, kuros tikai valsts mērogā bija definēti nosacījumi, ar kādiem reģionālas intereses projekti ir atbrīvoti no IVN veikšanas. Tāda veida iekārtām kā pamatlietā aplūkotā 1 MW limits tika palielināts līdz 50 MW, kuru zināmos apstākļos var samazināt par 50 %.

- 16 Šādos apstākļos saskaņā ar šo jauno tiesisko režīmu Markes reģions ar 2015. gada 3. jūnija lēmumu, pirmkārt, uzskatīja, ka attiecīgā iekārta ir atbrīvota no iepriekšējas pārbaudes par vajadzību veikt IVN, un, otrkārt, “apstiprināja” iepriekš izsniegto 2012. gada 20. jūnija atļauju.
- 17 Tomēr ar 2015. gada 19. jūnija spriedumu iesniedzējtiesa – *Tribunale amministrativo regionale per le Marche* (Markes Reģionālā administratīvā tiesa) – atcēla atļauju, ko 2012. gada 20. jūnijā bija izsniedzis Markes reģions, jo tā bija izsniegta, pamatojoties uz tiesību normām, kuras vēlāk atzītas par nesaderīgām ar Konstitūciju.
- 184 C vērsās *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) ar prasību, kas vērsta pret minēto spriedumu.
- 19 Kastellbellino pašvaldība savukārt vērsās iesniedzējtiesā ar prasību atcelt Markes reģiona 2015. gada 3. jūnija lēmumu.
- 20 Šajā kontekstā *Tribunale amministrativo regionale per le Marche* (Markes Reģionālā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai [Savienības tiesības] (konkrētāk, Direktīva [2011/92], redakcijā, kas bija spēkā [pamatlietā apstrīdēto] aktu pieņemšanas laikā) principā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu vai administratīvo praksi, kas ļauj veikt pārbaudi par IVN nepieciešamību vai veikt IVN projektiem, kuri attiecas uz tādām iekārtām, kas pārbaudes veikšanas brīdī jau ir uzbūvētas, vai, tieši pretēji, [Savienības tiesības] pieļauj ņemt vērā ārkārtas apstākļus, kuri pamato izņēmumu no vispārējā principa, ka IVN piemīt preventīva novērtējuma raksturs?
- 2) Vai, konkrētāk, šis izņēmums ir pamatots gadījumā, kad ar vēlāku tiesisko regulējumu no IVN tiek atbrīvots konkrēts projekts, kuram [pārbaude par IVN vajadzību] būtu bijusi jāveic, pamatojoties uz valsts tiesas nolēmumu, ar kuru iepriekš spēkā esošā tiesību norma, kas paredzēja atbrīvojumu, ir atzīta par nekonstitucionālu [vai] nepiemērojamu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 21 Vispirms ir jānorāda, ka no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka pamatlieta attiecas uz projektu par esošas elektroenerģijas ražošanas iekārtas, kas darbojas ar biogāzi, jaudas palielināšanu, attiecībā uz kuru reģionālās iestādes ir nolēmušas, ka nav jāveic iepriekšēja pārbaude par vajadzību veikt IVN saskaņā ar kādas reģionālās iestādes tiesību aktiem, kas vēlāk ir atzīti par nesaderīgiem ar Konstitūciju tādēļ, ka tajos nav paredzēts, ka ir jāņem vērā visi atbilstošie kritēriji, kuri ir paredzēti Direktīvas 2011/92 III pielikumā, lai identificētu projektus, kam ir piemērojams IVN saskaņā ar šīs direktīvas 4. panta 3. punktu.
- 22 No iesniedzējtiesas lēmuma arī izriet, ka pēc šī sprieduma 14. punktā paredzētā 4 C 2015. gada 16. aprīļa lūguma pārskatīt jautājumu par vajadzību veikt IVN, jo attiecīgie darbi bija veikti, kompetentās reģionālās iestādes, pamatojoties uz jaunām tiesību normām, uzskatīja, ka šāds novērtējums nav jāveic.
- 23 Uzdodot abus jautājumus, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa tādējādi būtībā jautā, vai tad, ja tādām elektroenerģijas ražošanas iekārtas jaudas palielināšanas projektam, kāds ir aplūkots pamatlietā, iepriekš nav tikusi veikta pārbaude par vajadzību veikt IVN atbilstoši valsts tiesību normām, kuras vēlāk šajā jautājumā ir atzītas par nesaderīgām ar Direktīvu 2011/92, Savienības tiesības nepieļauj, ka šai iekārtai pēc šī projekta īstenošanas kompetentās iestādes piemēro jaunu pārbaudes procedūru, lai pārbaudītu tās atbilstību šīs direktīvas prasībām, un, iespējams, veikts IVN. Iesniedzējtiesa arī jautā, vai šīs iestādes, pamatojoties uz valsts tiesību normām, kas ir spēkā dienā, kad tām ir jāpieņem lēmums, varētu uzskatīt, ka šāds IVN nav jāveic.

- 24 Jāatgādina, ka Direktīvas 2011/92 2. panta 1. punktā ir noteikts, ka projektiem, kuriem var būt būtiska ietekme uz vidi tās 4. panta izpratnē, kas ir aplūkots kopā ar šīs direktīvas I vai II pielikumu, pirms tiek dota piekrišana, tiek piemērots šis novērtējums (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2004. gada 7. janvāris, *Wells*, C-201/02, EU:C:2004:12, 42. punkts, kā arī 2017. gada 26. jūlijs, *Comune di Corridonia* u.c., C-196/16, EU:C:2017:589, 32. punkts).
- 25 Kā Tiesa jau ir atzinusi, šāda novērtējuma iepriekšējs raksturs ir pamatots ar vajadzību, lai lēmuma pieņemšanas procesā kompetentā iestāde iespējami drīz ņemtu vērā ietekmi uz vidi visos tehniskās plānošanas un lēmumu pieņemšanas procesos, ievērojot mērķi jau pašā sākumā izvairīties no piesārņojuma vai kaitīguma radīšanas, nevis vēlāk cīnīties ar tā sekām (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. jūlijs, Komisija/Īrija, C-215/06, EU:C:2008:380, 58. punkts, kā arī 2017. gada 26. jūlijs, *Comune di Corridonia* u.c., C-196/16, EU:C:2017:589, 33. punkts).
- 26 Direktīvas 2011/92 4. panta 1. punktā ir precizēts, ka saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 4. punktu tās I pielikumā uzskaitītos projektus pakļauj novērtējumam saskaņā ar tās 5.–10. pantu.
- 27 Attiecībā uz Direktīvas 2011/92 II pielikumā uzskaitītajiem projektiem tās 4. panta 2. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis nolemj, vai projektam ir jāveic IVN, izmantojot katra gadījuma pārbaudi vai izmantojot attiecīgās dalībvalsts noteiktos limitus vai kritērijus.
- 28 Direktīvas 2011/92 4. panta 3. punktā ir piebilsts, ka, lai atbilstoši šī paša panta 2. punktam veiktu katru gadījuma pārbaudi vai noteiktu limitus vai kritērijus, ir jāņem vērā šīs direktīvas III pielikumā paredzētie atbilstošie atlases kritēriji.
- 29 Savukārt Direktīvā 2011/92 nav precizētas tiesiskās sekas, kādas rodas šo noteikumu pārkāpuma rezultātā.
- 30 Tomēr ir svarīgi atgādināt, ka 2017. gada 26. jūlija sprieduma *Comune di Corridonia* u.c. (C-196/16, EU:C:2017:589) 43. punktā Tiesa jau ir atzinusi, ka gadījumā, ja netiek veikts IVN, kas ir prasīts Savienības tiesībās, dalībvalstīm ir jānovērš šīs neveikšanas prettiesiskās sekas un ka Savienības tiesības pieļauj, ka šāds novērtējums tiek veikts atbilstoši legalizācijai pēc attiecīgās iekārtas uzbūvēšanas un nodošanas ekspluatācijai, ar divkāršu nosacījumu, pirmkārt, ka valsts tiesību normas, kas atļauj šādu legalizāciju, ieinteresētajām personām nesniedz iespēju apiet Savienības tiesību normas vai izvairīties no to piemērošanas un, otrkārt, ka novērtējums, kurš ir veikts atbilstoši legalizācijai, attiecas ne tikai uz šīs iekārtas ietekmi uz vidi nākotnē, bet tajā tiek ņemta vērā ietekme uz vidi, kas ir notikusi kopš tās uzbūvēšanas.
- 31 2017. gada 26. jūlija sprieduma *Comune di Corridonia* u.c. (C-196/16, EU:C:2017:589) 42. punktā Tiesa arī ir norādījusi, ka apstākļi, pirmkārt, ka sabiedrības, kas ir aplūkotas lietā, kurā ir taisīts minētais spriedums, bija veikušas pasākumus, kas bija vajadzīgi, lai attiecīgā gadījumā veiktu IVN, otrkārt, ka kompetento iestāžu atteikums apmierināt šos lūgumus bija pamatots ar valsts tiesību normām, kuru nesaderība ar Savienības tiesībām tika konstatēta tikai vēlāk, un, treškārt, ka to iekārtu darbība, kas ir aplūkotas lietā, kurā ir taisīts tas pats spriedums, tika apturēta, bija vērsts uz to, lai pierādītu, ka minētās lietas ietvaros veikta legalizācija ar valsts tiesībām nebija atļauta tādos apstākļos, kas ir līdzīgi tiem, kādi ir aplūkoti lietā, kurā ir taisīts 2008. gada 3. jūlija spriedums Komisija/Īrija (C-215/06, EU:C:2008:380, 61. punkts), un tās mērķis nebija apiet Savienības tiesību normas.
- 32 Tādējādi Savienības tiesības šādos apstākļos pieļauj, ka tad, ja projektam nav bijusi veikta iepriekšēja pārbaude par vajadzību veikt IVN atbilstoši tiesību normām, kas nav saderīgas ar Direktīvu 2011/92, tam pat pēc tā īstenošanas kompetentās iestādes veic pārbaudi, lai noskaidrotu, vai tam ir jāveic IVN, attiecīgā gadījumā pamatojoties uz jauniem valsts tiesību aktiem, ar nosacījumu, ka tie ir saderīgi ar šo direktīvu.

- 33 Valsts iestādēm, kam šajā situācijā ir jāpieņem lēmums, ir jāņem vērā arī ietekme uz vidi, kādu iekārta ir radījusi kopš darbu veikšanas, un nekas tām neliedz pēc šīs pārbaudes atkal secināt, ka IVN nav jāveic.
- 34 Lai gan iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai šie nosacījumi ir izpildīti pamatlietā, ņemot vērā valsts tiesību normu saturu un tās rīcībā esošo informāciju, Tiesa tomēr uzskata par lietderīgu tai sniegt šādas norādes.
- 35 Vispirms ir jākonstatē, ka tādas elektroenerģijas ražošanas iekārtas projektam, kas enerģiju ražo no biogāzes un kuras nominālā jauda ir mazāka nekā 1 KW, ir piemērojams nevis Direktīvas 2011/92 I pielikuma 2. punkta a) apakšpunkts, kas attiecas uz termoelektrostacijām un citām iekšdedzes iekārtām ar 300 MW vai lielāku siltuma jaudu, bet šīs direktīvas II pielikuma 3. punkta a) apakšpunkts, kurā ir atsauce uz tādu elektroenerģijas ražošanai paredzētu rūpniecisku iekārtu projektiem, kas nav paredzētas tās I pielikumā.
- 36 Tādējādi tādi darbi, kuru mērķis bija palielināt iekārtas jaudu un kuri ir aplūkoti pamatlietā, veido projektu, attiecībā uz kuru dalībvalstīm ir jānoskaidro, vai tam ir jāveic IVN saskaņā ar Direktīvas 2011/92 4. panta 2. un 3. punktu.
- 37 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka tad, ja dalībvalstis ir nolēmušas noteikt limitus vai kritērijus saskaņā ar Direktīvas 2011/92 4. panta 2. punktu, rīcības brīvība, kas tām tādējādi ir piešķirta, ir ierobežota ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktā paredzēto pienākumu, pirms tiek dota piekrišana, projektiem, kuriem var būt būtiska ietekme uz vidi to rakstura, apjoma vai atrašanās vietas dēļ, veikt ietekmes uz vidi novērtējumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 20. novembris, Komisija/Īrija, C-66/06, nav publicēts, EU:C:2008:637, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Piemērojot Direktīvas 2011/92 4. panta 3. punktu, dalībvalstīm, nosakot šos limitus vai kritērijus, ir pienākums ņemt vērā atbilstošos atlases kritērijus, kas ir norādīti tās III pielikumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 20. novembris, Komisija/Īrija, C-66/06, nav publicēts, EU:C:2008:637, 62. punkts).
- 39 Turklāt dalībvalsts, kas šos limitus vai kritērijus nosaka tādus, ka praktiski visi zināma veida projekti jau iepriekš ir izslēgti no novērtējuma, pārsniedz savu rīcības brīvību, izņemot gadījumu, kad visus izslēgtos projektus, pamatojoties uz vispārēju novērtējumu, varētu uzskatīt par tādiem, kam nevar būt būtiska ietekme uz vidi (spriedums, 2008. gada 20. novembris, Komisija/Īrija, C-66/06, nav publicēts, EU:C:2008:637, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 No tā izriet, ka ar to, ka ar tādām valsts tiesību normām kā tās, uz kurām ir pamatojies Markes reģions, lai pieņemtu savu 2015. gada 3. jūnija lēmumu, ir palielināts limits IVN veikšanai, nevar pietikt, lai secinātu, ka šīs tiesību normas neatbilst Direktīvai 2011/92.
- 41 Šāds konstatējums par neatbilstību Savienības tiesībām nevar arī izrietēt no iesniedzējtiesas minētā apstākļa, ka, ja šīs pašas tiesību normas nebūtu tikušas pieņemtas, pamatlietā aplūkotajam projekts būtu bijusi jāveic iepriekšēja pārbaude par vajadzību veikt IVN pēc *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) 2013. gada 22. maija sprieduma Nr. 93/2013.
- 42 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka tad, ja projektam palielināt tādas elektroenerģijas ražošanas iekārtas jaudu kā pamatlietā aplūkotā nav bijusi veikta iepriekšēja pārbaude par vajadzību veikt IVN atbilstoši valsts tiesību normām, kas vēlāk šajā jautājumā ir atzītas par nesaderīgam ar Direktīvu 2011/92, Savienības tiesības pieprasa, lai dalībvalstis novērstu šī pārkāpuma prettiesiskās sekas, un pieļauj, ka pēc šī projekta īstenošanas kompetentās iestādes šai iekārtai piemēro jaunu pārbaudes procedūru, lai pārbaudītu tās atbilstību šīs direktīvas prasībām un, iespējams, tai veiktu IVN, ar nosacījumu, ka valsts tiesību normas, kas ļauj veikt šo legalizāciju, ieinteresētajām personām nesniedz iespēju apiet Savienības tiesību normas vai tās nepiemērot. Jāņem

vērā arī ietekme uz vidi, kas ir radusies kopš projekta īstenošanas. Šis valsts iestādes, pamatojoties uz valsts tiesību normām, kas ir spēkā dienā, kad tām ir jāpieņem lēmums, var uzskatīt, ka šāds IVN nav jāveic, ja šīs tiesību normas ir saderīgas ar šo direktīvu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 43 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radusies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

Ja projektam palielināt tādas elektroenerģijas ražošanas iekārtas jaudu kā pamatlietā aplūkotā nav bijusi veikta iepriekšēja pārbaude par vajadzību veikt ietekmes uz vidi novērtējumu atbilstoši valsts tiesību normām, kas vēlāk šajā jautājumā ir atzītas par nesaderīgam ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, Savienības tiesības pieprasa, lai dalībvalstis novērstu šī pārkāpuma prettiesiskās sekas, un pieļauj, ka pēc šī projekta īstenošanas kompetentās iestādes šai iekārtai piemēro jaunu pārbaudes procedūru, lai pārbaudītu tās atbilstību šīs direktīvas prasībām un, iespējams, tai veiktu ietekmes uz vidi novērtējumu, ar nosacījumu, ka valsts tiesību normas, kas ļauj veikt šo legalizāciju, ieinteresētajām personām nesniedz iespēju apiet Savienības tiesību normas vai tās nepiemērot. Jāņem vērā arī ietekme uz vidi, kas ir radusies kopš projekta īstenošanas. Šis valsts iestādes, pamatojoties uz valsts tiesību normām, kas ir spēkā dienā, kad tām ir jāpieņem lēmums, var uzskatīt, ka šāds ietekmes uz vidi novērtējums nav jāveic, ja šīs tiesību normas ir saderīgas ar šo direktīvu.

[Paraksti]